

tage „det lilla glaset“. Jeg tillader mig derimod at foreslaae, at vi her tage „det store“: Regjeringens.

Winther: Jeg skal gaae mere prosaiff tilværks end den ærede foregaaende Taler (Kofod), hvis Foredrag jeg hørte med megen Fornøielse og Tilfredsstillelse. Jeg skal for det Første gjøre en Bemærkning, som paatrænger sig, efterat man har hørt den ærede Ordfører udtale sig paa Udvalgets Fleertals Begne. Han har meget stærkt fremhævet Fortjenester, som Krøyer har af vort Land, og han har meent at burde bebreide den danske Regjering, at den kun har gjort ham til titulair Professor, men det synes mig, at det ærede Fleertal kommer i en besynderlig Stilling, thi nu, da Regjeringen vil gjøre sin Feil god igjen og foreslaaer, at han skal have 1200 Rd., siger Udvalgets ærede Fleertal, at han skal have 200 Rd. mindre, end Regjeringen har foreslaaet, skjøndt det, som sagt, bebreider Regjeringen, at den ikke har gjort nok for ham; dette synes mig at være noget selvmodsigende. — Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet i denne Sag, er det imidlertid, fordi det forekommer mig, at jeg i dette Tilfælde har en Forpligtelse til at tage Ordet for den paa-gjældende Mand. I Mæret 1860 var jeg Medlem af et Udvalg, som behandlede et Forslag til Lov om det naturhistoriske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet. Under denne Sags Behandling blev der af Udvalgets Fleertal, hvortil jeg hørte, stillet et Forslag om Pønningerne for de ved det naturhistoriske Museum ansatte Embedsmænd, saaledes som disse Gager skulle være, naar bemeldte Museum var sammenflettet med Universitetets, og det blev da foreslaaet, at Krøyer skulde have 1500 Rd. i Løn. Det viste sig jo imidlertid, at der fra Universitetets Side reiste sig mange Vanffeligheder ved at faae denne Sag bragt igjennem, og paa Grund af denne Modstand lykkedes det ikke at gjennemføre Løven; men ved givne Leilighed anerkjendtes det her i Thinget, at der navnlig var Anledning til at give den omtalte Mand en Gage, som svarede til det Beløb, det nævnte Udvalg havde foreslaaet. Han havde 800 Rd. i Gage; han fik 200

Rd. til af den afgaaede Inspecteurs Gage, der deelttes mellem de tilbageblivende Inspectores, og derefter blev der givet ham et personligt Tillæg af 500 Rd., men dette personlige Tillæg blev ved denne Leilighed — og det er ogsaa senere blevet høvdet her i Thinget, hvor den Sag har været specielt under Omtale — betragtet som en virkelig fast Løn, skjøndt det kaldtes et personligt Tillæg. Det var her i Thinget Mening, at denne Mand skulde lønnes med 1,500 Rd., og under almindelige Forhold vilde han, hvis den omtalte Lov var bleven vedtagen, nu have havt Krav paa at faae 1,000 Rd. i Pension. Naar man nu seer hen til, at denne Mand er aldeles usfyldig i, at denne Lov ikke i sin Tid blev vedtagen, at han paa den anden Side fra Thingets Side har nydt en saadan Aerkjendelse som den, der laa i, at man ikke tog de andre Inspectores ved Museet med, men fremdrog ham alene og forsøgede hans Løn paa Grund af hans videnskabelige Fortjenester, og naar man oven i Kjøbet giver ham en saa glimrende Lovtale som den, der ydedes ham af Ordføveren for Udvalgets Fleertal, burde man dog virkelig bekvemme sig til ikke at knappe Noget af i det af Regjeringen foreslaaede Beløb. Lad os erindre, at dette er en Mand, som er omtrent 71 Aar gammel, som er af et særdeles svagt Helbred, som har levet for sin Videnskab, men ikke for sin oeconomiske Fordeel, og som er en fattig Mand, en Mand, om hvem man kan sige, at det er en Hæder for ham snarere end det Modsatte at være fattig, fordi der, hvis han var slaaget ind paa et mere industrielt Gebeet, neppe er nogen Tvivl om, at han med sine udmærkede Kundskaber maatte have kunnet erhverve Mere til sin Alderdomsførgjælf; men han har levet for Videnskaben, og derfor har han ikke erhvervet Rigdom. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der er Videnskabsmænd, hvis Videnskab ogsaa har et umiddelbart Udbytte for Samfundet, og til dem hører, tror jeg, Krøyer. Manges en Videnskabsmand har sin Tilfredsstillelse i sin Hengivelse til Videnskaben, og han nyder den alene; ofte nyder Samfundet intet Godt deraf, men i et Tilfælde som dette, hvor det Modsatte finder Sted, bør man, naar man